

РАДОВА

Тижасові умови передплата на 1918 рік.

за 9 міс.	за 7 міс.	за 6 міс.	за 5 міс.	за 4 міс.	за 3 міс.	за 2 міс.	за 1 міс.	
—	—	—	—	—	—	30 р.	20 р.	10 р.

Передплати приймаються тільки в 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при відсутності доможки прикладати стару адресу).

НА УВАГУ АВТОРАМ: статті неухваленої до друку редакція не повертає.

Адреса редакції в конторі:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції 64—80.

Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят

Умови друкування оголошень.

На 1 сторінці: 3 карб. — коп.

На IV " " "

за 1 рядок в 1 випуску покла за кожний раз.

Особам, що шукають краді за оголошенням, що в 3 рядки шп. 3 карб. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год.

ДЛЯ

Ціна окремого 45 в.

№ у Києві

В провінції і на вокзалах 45 в.

№ 231.

Субота, 7 грудня (24 листопада) 1918 року.

№ 231.

Другий Городський Театр.

Український Театр під орудою М. Н. Садовського Олександрівська 12. Сьогодні 7-го грудня 1) Запорожець за дунаєм 2) По ревізії; в суботу 8-го Захароване коло; 9-го Тарас Бульба. Квитки прод. з 11—2 г. дня і з 5—9 г. веч. Початок о 8 год. веч.

ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР.

Троїцький Діа. В-Васильківська вул.

Сьогодні 7-го грудня Уріель Авоста, 8-го грудня ранком 12 1/2 год. На- в суботу 1) Хорові співи 2) Молода пров 10-го „Бондарівна“ 11-го За двома зайцями 12-го Маруся Богуславка 13-го Хазяїн 14-го Чорноморці 15-го ранком Сватання на Гончарівці У вечері Гетьман Дорошенко Початок: ранком 12 1/2 год. у вечері 7 1/2 год.

МОЛОДИЙ ТЕАТР

Субота 7 грудня ЕДИП ЦАРЬ. Нодія 8 " Чорна пантера і білий ведмідь. Вівторок 10 " У ПУЩІ. Початок о 7 годні вечора. Квитки продаються з 11—1 і з 5—8 годні.

КИЇВСЬКА МІСЬКА СТАНЦІЯ

першого товариства під'їзних путів Житомирської залізниці з 20-го листопада 1918 року відкриває всі операції передбачені законом про міські станції.

Поділ, Олександр. площа, 8. Грузові склади В-Вал, 30, Волошеська, 22, телеф. 51-44, 60-52, 31-49. 1437

Офіційна частина.

Наказ всім озброєним силам на території України.

№ 58 3 грудня 1918 року.

Наказу всі військові відділи, що сформовані на території України, але не входять у склад українських корпусів, однести в судовому відношенні до відомства найближчих українських військових судів вищих (Київських, Катеринославських) і штабних (при штабах корпусів і дивізій). Призначення військових слідчих для розслідування судових справ, що виникають в згаданих відділах, перевести в розпорядження голов штабних судів в порозумінні з належними начальствующими особами. Камери військових слідчих повинні міститися при штабах відділів.

Начальствующим особам, що користуються правами не нижче командира окремої частини, про всі події що траплялись в їхньому відомстві і що мають ознаки кримінальних вчинків за винятком тих, до котрих борються розпорядження про заснування військово-польового суду повідомити негайно без переведення слідства, відповідного військового слідчого.

Підписав: Головнокомандуючий генерал-лейтенант (підпис).

Скріпив начальники штабу генерал-лейтенант (підпис).

Від штабу Головнокомандуючого. Оперативна сводка.

5-го грудня цього року до 20-ї години.

Протягом дня на фронті і в місті спокійно.

3 грудня Полтаву звільнило німецьке військо від петлюрівців.

Генерал-квартирмейстер. Генерал-майор (підпис).

Обязательное постановление Киевского Столичного Градоначальника.

недаліе согласное распоряжению главнокомандующего всеми вооруженными силами действующими на Украине.

1) Домовладельцы, арендаторы домов, управляющие частными, казенными, общественными и шархальскими домами, а также содержатели или управляющие гостиницами, меблированными комнатами и т. п. обязаны в течение двух суток со дня опубликования этого обязательного постановления составить и представить в местный район Варты ениски нужского населения, проживающего в доме, гостинице или меблированных комнатах, достигшего возраста от 20 до 32 лет включительно.

Во списки должны быть включены следующие сведения: а) имя, отчество

и фамилия, б) возраст, в) звание, г) отношение к исполнению воинской повинности, д) род занятий и е) холост или женат.

2) За неисполнение сего постановления лица, поименованные в п. 1, подвергаются мною аресту до 3 месяцев или штрафу до 3000 руб.

3) Настоящее обязательное постановление вступает в силу немедленно по опубликованию.

Примечание: Лица, кои при составлении списков дадут о себе сведения невірными в отношении исполнения воинской повинности или воинского звания, подлежат суду военного времени.

Киевск. Градоначальник Маршалак. Декабря 5 дня 1918 г. гор. Киев.

На основании распоряжения Главнокомандующего всеми вооруженными силами на Украине, воспрещается впрямь до особого распоряжения всякая торговля спиртными напитками не исключая и пива, как в ресторанах, так и в магазинах и лавках города Киева и местностях входящих в состав Киевского Градоначальства.

Винновиме в неисполнении сего постановления подвергаются денежному штрафу 3,000 рублей или аресту до трех месяцев.

Настоящее обязательное постановление вступает в силу со дня его опубликования.

Киевск. Градоначальник Маршалак. Декабря 5 дня 1918 г. гор. Киев.

Мобилизация в київському отаманстві.

6 грудня 1918 року.

(Офіційно).

Гетьман всеї України затвердив ухваленій радою міністрів закон про мобілізацію й призови всіх чоловіків київського міського отаманства, котрі здатні носити зброю й котрі народилися в часі від 1 січня 1889 року по 31 грудня 1898 року включно. З метою оборони м. Києва та його найближчих околиць:

1) призвати тимчасово в межах київського міського отаманства в військового чоловіків усього віку, починаючи з тих, що народилися 1 січня 1889 року й вичерпавши термін, що народилися 31 грудня 1898 року включно, як тих, що проходили, так і тих, що не проходили військовою службою, і зброю носили зброю.

2) Все призвані повинні являтися до прийомних комісій, починаючи з 8 грудня цього року, в строки, визначені прийомними комісіями.

3) Здійснення призивів накладається на прийомні комісії, що утворюються при кожному районі варті в розпорядженні військового міністра в складі голови-генерала, або штаб-офі-

цера, двох обер-офіцерів, представника міністерства внутрішніх справ, міського самоврядування, двох військових лікарів і начальника районної варті або його заступника; військові лікарі й начальники районів з правом дорадчого голосу.

Примітка: Коли військових лікарів буде не досить, може бути призначено по розпорядженню міністерства здоров'я цивільних лікарів.

4) Впродовж доби з дня оповіщення цього закону начальники районів варті подають головам прийомних комісій список всіх домів участку з зазначенням прізвища, імення і по батькові голови й секретаря домового комітету та домовласника або особи, що його заступає. Голова комісії негайно складає чергу домам для явки на призови мешканців з таким об'єктом, щоб призови було закінчено в три дні й оповіщає цю чергу через варту головним домовим комітетів, а де їх нема домовласника або особи, що їх заступають.

5) В призначений день голови й секретарі домових комітетів, а де їх нема домовласники або їх заступники за неподержання правил цього закону караються військово-польовим судом, арештанськими ротами на строк від 1 до 4 років.

Примітка: в тих случаях, коли комітет об'єднує кілька будинків, він виконує вище зазначені обов'язки відносно мешканців усіх будинків свого району.

6) Вільоти по ульщенню від призивів і одстрочку встановлені попередніми законами, наказами головнокомандуючого й військового міністра, на осіб цих призивів не поширюються.

7) По цьому закону не підлягають мобілізації й призивам: а) ті що служать до оголошення цього закону у всіх управліннях, установах і закладах військового відомства й чини державного контролю, взяті в польовий контроль; б) всі офіцери утер-офіцери, інженери й військовопреділяються І й II розрядів, призначені наказами головнокомандуючого і попередніми законами з залишенням за ними всіх ветаповеленних ними наказами і законами прав і привілеїв; в) всі хто служать на державній службі на посадах в якому і вище та всі, хто служать в головному управлінні військової повинности та в київському міському губернському й повітовому, по військової повинности приєднаних г) залізничній і поштово-телеграфній службі, робітничій й майстеровій; д) чини державної варті й департаменту державної варті; е) всі служачі і робітники ексцелдцій заготовок державних паперів; ж) служачі й робітники міських підприємств—водопровода, каналізації, різнити, хлібопекарень, електричної станції, телефонної сітки, трамвай і всіх лікарських закладів; з) голови й секретарі домових комітетів, к) служачі місць улавлення, л) служачі в міських і околич пожежних командах, м) всі жєкові і бендиківні візники, дворники, швейцарі, ночні сторожі, служачі й робітники фабрик, заводів, друкарень і хлібопекарень котрі працюють.

Всі зазначені в п. 7 особи ульщенються при умові, що вони служать на штатних посадах, або працюють у промислі не менше одного місяця до видання цього закону.

8) Коли трапляється, що призвані буде не досить, військовоу міністра надається право поширити термін цього закону й на осіб старшого віку.

9) Особи, що служать на державній, громадській і приватній службі, залаштують за собою посаду, платно, що одержували по службі, й інші види утримання, котрими вони користувалися в день оповіщення цього закону, а крім того всім призваним виважуваться добові гроші в розмірі 10 карбованців на добу.

10) Час і порядок ульщення від служби призваних буде оповіщено раз же, як мине безпосередня небез-

пека м. Києву по розпорядженню військового міністра.

11) Видати по цих призвах однести на військовоу Фонд.

12) Поділ призваного контингенту по військовоих частинах і для внутрішньої охорони Києва перевести по розпорядженню головнокомандуючого.

13) Для об'єднання й догляду за діяльністю прийомних комісій по розпорядженню військового міністра призначається центральна комісія в складі голови й семи членів, у тому числі два представники від міністерства внутрішніх справ.

14) На час переведення зазначених призивів голови й секретарі домових комітетів не можуть переобаряться і не можуть одмовлятися од виконання своїх обов'язків.

15) За ухилення від призивів, переконування призваних, за незаконне ульщення від призивів, а також за поміч в цьому, винні підлягають військово-польовому суду, котрий за такі вчинки присуджує до каторжних робіт од 4 до 20 років.

16) Голови й секретарі домових комітетів, а де їх нема, то домовласники або їх заступники за неподержання правил цього закону караються військово-польовим судом, арештанськими ротами на строк від 1 до 4 років.

Голова ради міністрів Гербел. Військовий міністр генерал-майор Шухайко.

Замість передової.

Преса все докладніше обмірковує питання про всякого рода порозуміння поміж ріжними групами громадянства на Україні. Слідом за новоготаметом „Нашъ Путь“, що і ту справу ставить найбільш до українства прихильно, хоч і зовсім не реально, голос забирає давній наш приятель „Кіевская Мысль“. „Нашъ Путь“—завначає ця газета,—„дуже добросовістно й уперто проповідує порозуміння з національними українськими кругами. Але кому він це порозуміння проповідує? Діахом національного центра, що перевернули українську національність у політичну партію? З чим він хоче об'єднати українські національні круги, в ілюстрії демократичній—з Шухайком та Демченкоу? Видима річ,—значить „Кіевская Мысль“,—що коли справа йде про серйозну справу порозуміння, то треба ставити її на площину реального. Українські національні круги коли й можуть ітися з російським громадянством, то тільки з демократичним—тим, що буде обстоювати за інтереси незалежної національної культури. В загально російському масштабі порозуміння можливо тільки між такими кругами, що стоять або за демократію, або за диктатуру й реставрацію. Або—або. Третього нема“.

Принаймі хоч раз „Кіевская Мысль“ по людському заговорила, без звичайних своїх вивертів.

А в тім поруч знайдемо і трохи звичайного. Навішній уривок з надрукованої у нас статті П. Стебницького про стосунки між Україною й державами антанта, як ті стосунки укладаються у звичайного французького обивателя, „Кіевская Мысль“ ущипливо додає: „Нова Рада“ не називаєт імени себеоб'єдника свого. А ми его знаємо. Его зовуть мсьєнєр Demid Denisenko. Он—у оженецъ Ліона... Розуміється—вони „знають“, себто по собі судять. Адже цілі тижні вони собі любієнько розмовляли з земляком Тартареном Тараскоуького і навіть його розмови під велеріччіві коментарі піддавали. А „земляк“ зовсім і не з Тараскою родом, а всього тільки з Вєсарабі... То як же ти не знати і як не дмухати на чужу воду, на власному могоці так попарившись? Тільки даремно „Кіевская Мысль“ з своїм досвідом набивається: краще держати його при собі і для себе, з його користуватися...

Союзні держави і Україна.

III.

В розмовах на тему боротьби з большевизмом, думки моїх знайомих громадян антанта якось характерно сходились з відомствами „Протофіса“, з запискою „десяти“ і подібними документами. Тон розмова опрау приборав войовничі риси. Виходило якось так, що боротьба з большевизмом то все одно, що війна за об'єднання Росії, щоб відновити Росію, треба з неї викурити большевників. Взятись за це повинні всі „здорові елементи“ Росії, об'єднані ідеєю відродження своєї великої держави. Для цього повинні сполучитись усі військові сили відокремлених частин Росії, повинна взятись за зброю вся інтелігенція, вся людість і спільною армією, хрестовним походом рушити на північ—одбивати Москву і Петербург від Леніна та його прибічників. А тоді сама собою, фактично виявиться і оживе обновлена єдина Росія. Таким чином, за одним заходом буде досягнуто дві великих ціли,—і на це завдання союзні держави з свого боку з охотою дадуть підмогу—і військом, і припасом. Не вдово було, правда, щоб ця охота до підмоги була дуже велика; все підкреслювалось потреба напруження власних, внутрішніх сил; виявлялась велика зпвенність, що ці сили повинні знайтись скрізь, у всіх країнах бувшої Росії, які не можуть не відчувати необхідности знищити спільного ворога і визволитись від небезпеки большевизмських впливів.

Мої сумніви з цього приводу дуже дивували моїх бесідників. Им було трудно зрозуміти, що хоч большевизм у нас і оправді спільний ворог, але про хрестовий похід проти нього можуть марити лиш політичні фантасти, політичні спекуланти або просто неурівноважені люди. Тільки коли а нагадував про те, що тепер робиться в Німеччині мої французи згожувались, що після чотирьох літ війни навіть переможцям досить діла у себе в хаті, а вже тим народам, яким довелося за нещасною війною відбивати ще й революцію, немає змоги й думати про щось, окрім хатніх справ. Скрізь доволі свого большевизму, з яким треба боротись не стільки хірургічними способами, скільки ліками соціальних реформ. Лиш та держава, що зрозуміє це своє завдання і в цей бік направить всю свою увагу, не боїтиметься й чужого большевизму.

Мої опоненти ставили тоді питання рубя.

— А яким же способом винищити большевизм у Росії? Хто-ж тоді вижене з Москви Леніна? І як тоді добитись об'єднання Росії під одним державним дахом?

Я знов мусів пояснити, що справа єдиного даху, з мого погляду, зовсім не має такої ваги, яку їй надають мої бесідники. Шо-ж до визволення Росії з-під червоної диктатури Леніна, то це справа приважки умов доносить складна, бо сама совітська Росія цього визволення очевидно не хоче, а її опозиційні елементи ведуть свою опозицію з за кордону і дождають переміни ситуації не від своєї роботи, а від якихось сторонніх сил. Отже коли за справу нищення большевизму в Росії не беруться самі росіяне і не хотять чи не можуть взятись союзні держави, то зостається єдиний спосіб—ждати, поки совітська Росія сама струсне з себе самодержавство Леніна, так як Росія деревольюційна струснула самодержавство Миколи II. І цього ждати, мабуть, не прийдеється довго. Аби тільки упорядковувалось нормальне життя в тих державах, що відокремилась від Росії, то тоді російський большевизм загине своєю смертю—не так від політики, як від економії. Адже московська пролетарська влада вже либонь зовсім атрофірувала в своїй держа-

Ві всі нормальні функції державного організму. Вона знищила капітал, але разом з ним — працю. Вона асасувала бюрократичний лад, але умудрилась мало не всю свою пролетарську людину обернути в клас урядовців. Вона припинила торг, господарство, промисловість, — і тільки одну продукцію поширила до нечуваної міри: штампування грошових знаків. Чи може ж така держава конструкція проіснувати хоч один рік в окруженні держав з нормальним фінансово-економічним ладом? Яку матиме ціну на міжнароднім ринку її валюта? Чим вона платитиме за купований хліб, мануфактуру і інші потрібні їй крам?

Та вона сама поспішить скласти свою зброю, замкне Леніна з Троцьким за ґрати і звернеться до сусідів чи взагалі до Європи з проханням допомогти їй викараскатися з банкрутства...

— Але ж все забуваєте, — не вгадали мої опоненти, — що совітська влада має не тільки зброю, а й військо, та це, кажуть, і добре. То коли ви не хочете йти на неї походом, ви діджетеся, що вона піде на вас всею ордою — добувати від вас силою і хліба і всього, чого їй бракує, а разом прищепить свої порядки і вашій країні.

— А проти цього єсть знов таки єдиний спосіб і добра внутрішня організація в кожній новосформованій державі. На цю потребу кожна держава повинна мати своє добре військо і тактичне його мистецтво. Проти орди на оборону країни повстане, коли буде треба, весь народ, аби він знав і бачив, що йому єсть що обороняти. І коли совітські держави справді хотять відновити Росію не штучним способом, а природним шляхом реконструкції живих народніх сил, то вони повинні перш за все допомогти молодим державам упорядкувати своє внутрішнє життя. Організаторським хистом і досвідом європейської культури союзники могли б сильно стати в пригоді Україні і іншим державам, що виникли на російській території. Коли кожна з них стане з своєю державністю на міцний ґрунт, тоді легко буде розв'язати і всі інші вузли, які стоять на черзі перед союзними державами і які тепер одразу навіть розрубати не можна.

П. Стебницький.

Неситі апетити

Події в Галичині й на Холмщині звернули на себе нарешті увагу і в офіційних українських кругах. Міністерство закордонних справ висунуло з категоричним протестом проти захватних актів польського правительства, що виявились посилюючі військо до Перемишля й до Львова, а також перебування його на Холмщині. До цього треба б додати ще й аналогічного протеста з приводу неоправданого нічим окупації Буковини: матеріал до цього міністерство закордонних справ має в формі протеста буковинських українців, доставленого недавно до Києва спеціальними посилацями.

Закордонна Україна, що склала з себе Західно-Українську Державу, на перших же кроках свого існування опинилася в надто важкому становищі. Окрім внутрішньої організаційної роботи, їй доводиться витрачати свої сили на оборону од зовнішніх ворогів. З двох боків, з півдня і з півночі, сунуть на неї сусіди, які здавна завляли свої претензії на ці українські землі, а тепер серед загально-європейської заверюхи, вбачають добру пригоду, щоб ті захватні претензії довести до діла. Керистуючись з того, що людиність великого міста Львова здебільшого польська або спольщена і тим чужа українській людиності всієї Східної Галичини, поляки задумали зробити це місто базою своїх військових операцій, сферюваннях на нове звоювання й нове поневолення української землі. Що до Чернівців, то румунів там не мають і такого подібної права: там діють просто вже оружною силою, знаючи, що нова держава не може поки що оборонити себе од насилиства, до того ж одночасно з двох боків. Чи сталося це шляхом таємної угоди між Польщею та Румунією, про яку задалегідь подавала звістки українська преса, щоб розмежуватись „сферами впливу“ на

західно-українських землях, чи обійшлося без такої формальної угоди, а тільки через фактичну допомогу — це в даному разі ваги не має. Факт той, що Польща і Румунія не сконсолідувались і не покритившись на силах самих, не влорвавшись з своїми внутрішніми справами, що доводять і там, і там до безладдя та анархії — велику увагу звертають на чужі землі і гарбають їх до себе, сподіваючись цим очевидно поставити громадську думку культурного світу „перед фактом“. То ж давня польська практика: „gdzie nie można prawem, trzeba isć lewą“...

Марні це заходи і наївні обрахунки! Все це робиться без хаяїна, без того справжнього господаря, яким може бути тільки народ данної землі. І звичайно такі одрізані острови чудної культури, як напр. Львів, не можуть рідити долі всієї людиності. А вона вже виявила категорично й недвозначно свою волю, і воля ця в тому полягає, що Західно-Українська держава не хоче бути часткою ні Польщі, ні Румунії, а хоче тільки сама своєю долею порядкувати. Перед цим фактом мусять усе одно примеркнути ті факти захвата, якими силкуються виправдати своє „право“ сусіди з півдня і з півночі.

Кажуть, що за великими звірями раз-у-раз волочуться шакалі та гієни: самим цим хижакам страшно кидатись на здобич — коли б на дужого не наскочили, — то ваять хоч на відпадків, що по великому звіреві лишаються. Ганебно, звісно, не ремесло гієни і нема певне більш огидної істоти у всьому звірячому царстві. Проте, видно, очі на його знаходяться. Маленькі хижаки, що народились у процесі світової війни, виявляють тепер найбільше люстині й жахливості і кидаются воюду, де сподіваються покористуватись з відпадків здобичі по війні. І проти цих гієн та шакалів треба вже раз поставити якусь силу, щоб збити їхні апетити неситі на чуже.

Ромул.

До погромів у Галичині.

Небезпека єврейських погромів у Галичині виросла була ще тоді, як провадилася горожанська війна на вулицях Львова. Ще 22-го листопада в Києві на ім'я Н. С. Сиркіна прийшла телеграма про небезпечне становище євреїв у Львові. В телеграмі між іншим сказано: єврейська людиність організувала нейтральну міліцію для охорони життя й майна. Багато випадків терору і розбурення міліції польськими легіонерами. Єврейський штаб та перев'язочні пункти обстрілюються. Багато жертв серед єврейської людиності. Прохання до польського головнокомандуючого про інтервенцію лишалось безуспішним. Настала крайня небезпека погрому“...

Така сама телеграма пішла й до Копенгагену. З приходом польського війська до Львова котре зірвало перемир'я між львівськими поляками та українцями, настав тяжкий погром, подробиці якого не вважаючи на страшну неможливість звірства, все таки потверджують.

В Києві єврейській національній секретаріат робить енергійні заходи, щоб припинити шпурення погромів по Галичині. З відомостей єврейського секретаріата виходить, що хвилі погромів почалися ще весною: 12 квітня в Народі, 16—18-го квітня в Кракові, 16-го мая в Величці, — всі ці погроми лишались не покараними. Потім, з мом нтом проголошення незалежності Польщі, пішла нова хвиля погромів: 21-го жовтня — в Варшаві, 1-го листопада — у Львові, 11 листопада — в Кільцях, а далі погроми по всій Галичині, де була польська легіоні. Всі ці страшні погроми, які кладуть відповідальність на всю польську націю, досі не викликали з боку польських правителів та відповідальних кругів ні протестів, ні рішучих заходів.

Євр. нац. секретаріат звернувся до польського посла в Києві з домаганням вжити заходів проти погромів та допомогти призначити слідство над цією справою з участю єврейських представників.

Окрім того євр. нац. секретаріат розіслав правительством Єврейні й Америкні таку заяву:

„Насильством і кровю, соромом і ганьбою єврейські погроми в Польщі й Галичині окривили зорю визволення Польщі на порозі вступу її до гурту культурних вільних народів.“

Єврейська нація, яка завжди в перших рядах боролася за волю і честь пригноблених народів, тепер охоплена страхом кривавої розправи над нещасливими з боку нації, котра ще вчора діяла з нею тугістю рабства й пригноблення“.

Тому євр. нац. секретаріат заявляє свій гнів і протест проти частини польського війська і населення, які чинять погроми. Секретаріат заявляє, що він вкладає відповідальність на польську демократію за погроми. Окрім того домогається негайно спити нелюдське катування над євреями, розслідувати всі випадки при участі представників єврейства, повернути погромленим збитки, а головне знищити всяку можливість нових екоцесів, давши гарантії горожанських, політичних і національних прав євреям на землях Польщі й Галичини.

На біжучі теми.

Замість фельетона.

Пішла мода на всякі „замість“. Замість миру — війна. Замість Київської „Просвіти“ — „Наша Родина“. Замість руської преси — руський прес.

Огож маємо: Замість передової — те, що надруковано під таким заголовком. Замість фельетона — нижченаведений уривок з роману Еміля Золя „Творчість“ (звичайно, в скороченому трохі переказі).

Довго й уперто мистець скульптор Маудо жадав випилити з глини „Купальниця“.

Треба було б зробити для глини основу з залізного пруття, але злидні не дозволяли купити заліза, і Маудо змайстрував основу з деревляних квіл, які вживались колу вінників. „Купальниця“ була зрештою зліплена на цій основі, але, здається, трималася добре.

Тільки од лятого морозу в хаті Маудо простирало, яким він оповів фігуру, примерало до глини, неначе який панцирь.

Завитав до Маудо його приятель, мистець-малар Клод, і Маудо надумався похвалитись йому своїм твором. Прийшлося затопити піч, щоб простирало відтаяло, бо инакше зняти його не можна було. По-маленьку простирало почало відтавати і обидва приятелі, сівши проти постаті, яка стояла на високому фундаменті з улаковочних ящиків, почали з неї милуватися, чекаючи, щоб простирало відтаяло зовсім.

Піч почала нагріватися і дихати гарячим теплом. І здавалося, „Купальниця“, поставлена дуже зблизка од вогню, оджилає під теплим подихом печі, який знімався по її спині від п'ят до потилиці.

В цей мент Клод, який дивився на її живіт, подумав, що з ним починається галюцинація: „Купальниця“ неначе двигалася, ледве помітне тремтіння пробігло в неї по животі, ліве бедро ще більше напружилось, неначе фігура лаштувалася ступити правою ногою. Потроху фігура вся оджилава. Чересла двигались, груди зялилися від глибокого зітхання й руки розійшлися. Раптом голоза схилилася, бедро подалися назад... Фігура пергнулася з фундаменту вперед з розскачливим поривом жінки, яка кидается в воду... Клод, нарешті, зрозумів, що це йому не вважається, коли страшенний крик вирвався з грудей Маудо:

— Боже милосердний! Вона ламається! Вона падає на землю! Так, Глина розстала й своєю вагою переломила занадто крихке дерево основи. Вона тріснула, і художники почули, неначе зламались кости. Купальниця на один мент похитнулася в повітрі і враз звалилася на землю, вдарившись лицем у підлогу, а ноги залишились на дощці фундаменту, неначе її підкосили над ступнями... Купальниця розбилася на шматки... Маудо розлився гіркими слізьми.

Це були передсмертні скарги, божевільне страждання закоханого перед замордованим тілом його коханої. Поволі він почав обережно абірати шматки фігури. Пересовуючись по підлозі навколінках, він по одному складав шматки на дощці. Скоро вся фігуру було складено, і вона склалася на одну з тих самогубиць, які через нещасне кохання загоділа собі смерть, кинувшись з височини будинку; їх потім збирають, і — склали з шматків страшний, а разом і комічний фігури, односять до моргу.

Кілька хвилин Маудо зоставався долі перед фігурою і не зводив з неї очей, роздзираючи свою душу трагічним виглядом свого твору. Але потроху він цзретає плакати. Зрештою, глибоко зітхнувши, він промовив:

— Ну, що ж діяти?! Я зроблю її лежачою!.. О, мая бідна жінка! Якою високою вона мені здавалася!..

Оце — замість фельетона. А замість висновку хочеться сказати панові Мілюкову:

— Пане професоре! Ви ж таки — Маудо... Та й негодиться людям вашого віку вподоблятися ентузіястам-художникам..

М. Юл — вич.

В міністерствах.

Мобілізація за десять років.

В засіданні ради міністрів 5 груд-

ХРОНІКА

— Коли прибуде союзне військо. На запитання співробітника „Вечера“, як стоїть справа з приходом румун, а також і союзних англо-французських військ, міністр доріг Є. Ландберг відповів:

— Ні про тих, ні про других у мене ніяких відомостей нема. Про французів та англійців я нічого не знаю, про румунів же знаю, що вони мали прийти в напрямі на Жмеринку, але чи дійшли вони — не знаю..

— З'їзд німецьких рад України. Київська німецька рада солдатських депутатів скликає на 12 грудня з'їзд усіх німецьких рад солдатських депутатів України. У з'їзді візьмуть участь 51 делегат. З'їзд протягнеться два дні.

— Мобілізація в раді міністрів. На минулому своєму засіданні рада міністрів обговорювала доклад головнокомандуючого генерала Л. Долгорукова про необхідність мобілізації людиності в районі київського градоначальства для підтримання порядку як у Києві, так і в найближчій його околицях. Рада міністрів згодилася з доводами докладчика і виробила закон про мобілізацію. Закон цей в той день був затверджений і розпублікований.

— Комісія зустрічі союзників. Міністр закордонних справ Г. Афанасьєв повідомив міністра внутрішніх справ, що для урочистої зустрічі представників союзних держав у Києві він склав комісію з п'яти членів під проводом київського міського голови. Г. Афанасьєв прохав міністра внутрішніх справ делегувати у склад членів комісії, яко представника м-ва внутрішніх справ київського столичного градоначальника.

Перше засідання цієї комісії має відбутись сьогодні, 7-го грудня о 12 годині дня в помешканні київської міської управи.

— Візит Іг. Кістяковського. Втора міністр внутрішніх справ Іг. Кістяковський був у міністра закордонних справ Г. Афанасьєва.

Втора ж у міністра закордонних справ був також київський столичний градоначальник Маршал.

— Генерал Ломновський і полковник Шилінг. В декотрих київських газетах з'явилися звістки, що представник добровольчої армії генерал Ломновський заступив, і замість нього представником добровольчої армії призначено полк. Шилінга.

З цього приводу нас повідомляють, що генерал Ломновський запропонував полковнику Шилінгу тимчасово виконувати обов'язки представника добровольчої армії. Справа з призначенням полк. Шилінга не виконана, бо призначення його могло б виходити тільки від імені головнокомандуючого добровольчою армією генерала Денішина.

— „Охорона води“. Саніт.-техн. відділ цими днями скликав міжвідомствєнну комісію в справі вироблення закону „про охорону води“. В склад цієї комісії ввійшли представники міністерства шляхів, земель, справ, здоров'я й юстиції. Народа ухвалила, щоб ці міжвід. комісії були постійним органом, а вироблення „основних положень“ доручено представн. м-ва зем. справ п. В. Григор'єву. На нараді вирішено видати закон на відр західної Європи і внести в нього істотну охорону вод надземних і підземних, право володіння водою і берегами, а також експлуатацію води і водних багатств.

— Представник дорназ угоди на Україні. З деяких джерел повідомляють, що спільним представником держав угоди на Україні призначено буде маркіза Велла. Останній матиме дуже широкі повноваження і називатиметься офіційно комісаром держав угоди на Україні.

— Протест євр. нац. сепр-ту. Єврейський національний секретаріат на Україні, обмірковуючи на одному з своїх засідань події в Польщі й Галичині, ухвалив резолюцію, в якій висловлюють рішучий протест проти

ня ухвалено закон про призв та мобілізацію по київському градоначальству за десять років чоловіків, які народились з першого січня тисяча вісімдесят вісімдесят дев'ятого року до 31 грудня 1899 року.

Саніт.-техн. відділ

и ва нар. зд. клопочеться про заступлення грошового фонду для улаштування водостигів в селах та містечках України. З цією метою була скликана нарада представників київської губ. упр. і м-ва земель, справ, думки й погляди, вироблені на цій нараді розіслано всім губерні. зем. управам.

насилств з боку польського війська й населення польського над євреями Польщі та Галичини.

— Утиски над кооперацією. Утиски над кооперацією, особливо в провінції, стали звичайним явищем. З усіх місцевостей України чується скарги товариств на незаконні вчинки місцевої влади. Для ілюстрації наведемо листа правління Мало-Перещепинського споживчого товариства „Зірниця“, яке пише, що виконуючий обов'язки начальника державної варти 5 району, 11 листопада 1918 року, з'явився з вартовими в товариську крамницю і севильно почав роботу трус. Облаштування за стойками, на складах і на горіщах, дав розпорядження вартовим взяти з крамниці 2 пуди цукру, ревізував 9 арш. 10 вершк. сукна Ей-дель і дві ковдри. Цукор мався розпреділяти між населенням по картках, а сукно та одяга вписані від податківської оцінки для членів кооператива. Але не дивлячись на це, весь згаданий крам варта забрала, зашпачувала за цукор готового, а на останнє давши такий напірець: „В магазин Мало-Перещепинського о ва п-ей „Зарниця“. Обнаружений мною в магазині товар: солдатського шинельного сукна 9 арш. 10 вершк., два одяга, із них одно шерстяне, а друге фланелеве, по розпорядженню начальника варти, ревізувало, по цене завданої, сукно по 60 р. аршин і одяга: шерстяне — 95 руб. і фланелеве — 50 руб. І. д. начальника варти 5 району П. Пух“.

Повідомляючи центральні кооперативні установи про вчинок варти, правління Мало-Перещепинського споживчого товариства прохав захистити надалі од подібної діяльності варти.

По Україні

— Селянський з'їзд. В Харькові одбувся великий губерніяльний селянський з'їзд.

— Проти горілки. По всій Харьківщині заборонено продавати горілку.

— Український коопер. банк. В Харькові одкрився відділ укр. народного коопер. банку. Відділ буде провадити всі дозволені статуту банку операції. Крім банківських операцій провадитимуть ще й товари: по постачанню кооперативам сіл.-госп. машин, знаряддя, насіння, заліза, будівельного матеріалу, штучних ґноїв і т. д.

— Філія централ. кооперативу. В Гомелі одкривається з 1 січня 1919 року філія центрального кооперативного союзу Чернігівщини.

— Народна бібліотека. Чернігівська міська управа одкриває другу міську народну бібліотеку.

— Кооперативний журнал. В Гомелі почав виходити новий кооперативний журнал „Наше діло“. В журналі поміщуються статті з кооперації і сільського господарства, торгіві відомості і хроніка.

— Освіта на Харьківщині. Зараз на Харьківщині існує більш як 120 вищих початкових шкіл. В цьому році одкрито 28 (з них 21 на Харьківщині і 7 у приєднаних повітах). З державних коштів удержуються 76 шкіл, з залізничних коштів 6 шкіл, а решта — існує завдяки субвенціям, які асигнують місцеві організації. Більша половина шкіл припадає на села. Найбільше початкових шкіл має змієвський повіт — 12, і ахтирський — 10 шкіл.

— В ізюмську останніми днями появились банди грабників. Зорганізоване вільне козацтво разом з німцями розбило грабників.

— З'їзд в С мфернолі. 30 грудня ц. р. скликається в Симферополі з'їзд міст і земств України, Крима, Кубині й Дону. На з'їзд прибудуть тільки делегати, вибрані в 1917 році.

— Кооперація. На Чернігівщині помічається великий зріст кооперативних організацій. В Новосібірці і Клишнях одкривилися два кооперативні районні гуртки. — Кооперативна друкарня. Центральний коопер. союз у Чернігові аси-

гнував 300,000 карбованців на купівлю власної друкарні, яка обслуговуватиме всі кооперативні організації Чернігівщини.

— Пам'яті Л. Глібова. В Чернігові відбулися засідання членів архивної комісії, яке було присвячене пам'яті українського поета-байкаря Л. Глібова в 25 роковини його смерті. Було прочитано кілька рефератів про творчість і заслуги Глібова.

— Народний університет у Чернігові приступив до планової праці над освітою. Крім систематичних лекцій т-во народного університету відкриває бібліотеку, в якій будуть книжки з усіх галузів науки та приступило до видання книжок по науці й мистецтву.

— Знищення над школою. Голова зем. управи в м. Зміїві — А. Ряднов виникув з управи дітячя народної школи Титаренка, а призначив В. Остроумова, який замість українських книжок посилав в школи московські підручники. Коли питають люде за українськими книжками їм одказують „учите по тьмъ учебникамъ, какіе вамъ присланы“.

— „Відповідь“. Богодухівська вчительська спілка звернулася до зем. управи з проханням о офіційна роспорядження мін. нар. освіти про українізацію початкових шкіл. На це прохання вчит. спілка одержала таку відповідь: „учительскому союзу, какъ частной организации, не предоставлено права обращаться съ запросами къ земской управѣ“.

30 жовтня б. р. в Кам'янець-Подільському окружній суді було заслухано дві скарги гайсинської повітової народної управи на незаконні вчин-

ки гайсинського повітового старости Сіноковова, який скасував в повіті волосні народні управи утворені по закону 21 травня 1917 р., возстановив волосні правління з інститутом старшин і наказав їм в своїй діяльності керуватись „Положенням о крестьянах 1861 года“, себ-то увільнив поміщицькі землі від волостного оподаткування.

З боку управи на суді виступав голова її демократичного складу Я. А. Огородник, який підкреслюючи руйнівну роботу старости Сіноковова, як з точки погляду місцевого народного господарства, так і з загального державного боку, і спираючись на закон про волосні самоуправування від 29-го червня б. р., домагався скасування незаконних роспоряджень повітового старости.

Суд визнав роспорядження повітового старости незаконним і постановив їх відмінити, а також дати старости Сіноковову наказ встановити законний порядок.

Чи пройде ця постанова суду в життя, чи зістанеться під суком у того-ж таки старости, покаже недалека будуччина, а поки що приємно бачити, що суд підняв свій голос на захист демократичних органів місцевого самоуправування від свавільства місцевих „помпадурів“.

— Кооператив капіталістів. У Катеринославі місцеві капіталісти відкрили кооператив „Універсаль“, який має обслуговувати торгівлі й промислові інтереси. Кооперативні союзи на Катеринославіні постановили в „Універсаль“ не вступати.

— Робітничя газета. Професійні організації м. Луганська постановили видавати власну демократичну газету, яка обслуговуватиме тільки справи робітничих організацій.

(за травень) педагогічного журналу „Нова Школа“. Зміст: П. Голобородько: До писання про реформу нашої середньої школи. М. Зінченко: Характеристика учнів і акти.—Педагог: Середь дітей.—М. Савицька: Щоголів і діти.—Хроніка.—З життя педагогічних інституцій.—Бібліографія. В. Левченко: Рецензія на книжки Ю. Русова, Юр. Сірого, Сп. Черкасенка, Маміна—Сибіряка, С. Васильченка, Б. Грінченка В. Ф. Ніколаєв: Найголовні література по природознав. Полтавщини. О. Місан: Показки дитячої літератури.—Оголошення.

Бібліографія.

Антін Крушельницький — Рубають ліс. Повість. Видавниче товариство „Книжка“. Т. I, стор. 193, т. II, стор. 183. У Львові, 1918.

Хто знає давніші твори А. Крушельницького, тому його остання повість „Рубають ліс“ спавить дуже премудро несподіванку. Бо замість примітивного натуралізму, як у „Пролетарях“, або дешевого мелодраматизму, як у драматичних творах д. Крушельницького,—має величну, гарно написану поему на славу могутьому Бескидові та його мешканцям-гуцулам. Карпатська природа й гуцульський побут займають визначне місце в українському письменстві: од Федьковича й до Кобилянської не один письменник віддавав їм творчу свою увагу, не один любувався в зеленіх горах, широким полонинах, Черемощі бистрому, веселому або журливому „трембітанню“. Отже д. Крушельницький здужав здобути на нові фарби і, по-за одним-двома штрихами сільськими напр. з „Битвою“ Кобилянської, на повні оригінальні і краси настрої. Зміст повісті—змагання людей, що цілий вік і цілі віки ходили в чужому хомуті, до життя по своїй власній волі, боротьби за визволення з старих пут. Одним це визволення прийшло занадто пізно, як старому Юрі; інші, як Василь Руснак та його кохана Марійка, взнали щастя перемети: це „контраст молодості й старечого занепаду, життя і смерті“. Вся повість складається немов на гімні праці й солідарності, що виступають на тлі гірської природи справжніми героями повісті, вимагаючи для себе не аби-яких жертв од людей—за-для власного скріплення. „Впала жертва на полі праці, — каже автор про людину, роздужену до смерті зрубаним деревом,— і та жертва з'єднала їх (тих, що лишилися в одну громаду сільніше, кріпше, чим усі паї, чим усі надії на великий зиск“. І ця жертва, видно, не пішла на марне: вільна праця й солідарність перемогла, невеличкі традиції й розбрат мусіли одступити перед юнацьким ентузіазмом Василя Руснака. Правда: в останній рядках повісті д. Крушельницький кидає зерно зневіри—чи справді остання це перемога і чи й сам ентузіазм не охолоне й не переведеться колись на такого, що з ним доведеться провадити уперту боротьбу новим ентузіастам. Старий скептик-місяць глянув на землю!

Пізнав Василя. Такій усміхненій, розрадуваній, щастливій. Ах, то той, що світ узявся перевертати. Він знає його не від сьогодні. Тисячі, мільйони літ знає його. Вічно того самого.

Успокоївся й усміхнувся своїм старечим усміхом. А звертаючись в инший бік, докинув: — Пробуй, небоже, доки не обірвеш собі рук, доки не обгорять тобі крила.

Надлетіла хиарка, заслонила йому лице і мілья забув про Василя, про увесь той гурт—лого оті обіймали що раз нових людей, нові події і всюдів бачив одго, усьому він знав один кінець!

І слова усмішка пережитого старика ще дужче викривила його лице. Це скептичне закінчення отією „лісною усмішкою“ не зовсім пасує до багдороду тону повісті. Не пасують й реальному розвиткові і ті мелодраматичні деталі (наклеп Івана Руснака і кляття його, незломність Тавасія, синхання ним дочки за гунавого Петра і т. и.), що їх увів автор безперечно на шкоду своїй все ж гарній і цікавій повісті.

Сергій Єфреєв.

ЛУБНИ (на Полтавщині). 6-го листопада заходами нашої „Просвіти“ було відправлено панакхиду за М. В. Лисенка.

В місцевій хлоп'ячій гімназії також було відправлено за М. В. Лисенка панакхиду, а ввечері того ж дня відбувся лисенківський концерт, на якому було прочитано кілька рефератів, співали українських пісень та деклували вірші.

Литература, наука.

Нові видання:

Леопольд Красіковий. Геометрія в міністерстві земельних справ і меліораційній роботі на Україні. Київ 1918, друк. акц. т-ва М. Т. Корчак-Новицького, стор. 16. 80. ціни не зазначено.

Біблія на українському языкі. Нарис. написав В. Крижановський. Державна друкарня, стр. 8.

„Нова Школа“. Вийшла книга п'ята

Дописи.

ЛУБНИ (на Полтавщині). 6-го листопада заходами нашої „Просвіти“ було відправлено панакхиду за М. В. Лисенка.

В місцевій хлоп'ячій гімназії також було відправлено за М. В. Лисенка панакхиду, а ввечері того ж дня відбувся лисенківський концерт, на якому було прочитано кілька рефератів, співали українських пісень та деклували вірші.

Литература, наука.

Нові видання:

Леопольд Красіковий. Геометрія в міністерстві земельних справ і меліораційній роботі на Україні. Київ 1918, друк. акц. т-ва М. Т. Корчак-Новицького, стор. 16. 80. ціни не зазначено.

Біблія на українському языкі. Нарис. написав В. Крижановський. Державна друкарня, стр. 8.

„Нова Школа“. Вийшла книга п'ята

Повідомлення.

Віща початкова школа для дорослих. Товариство „Просвіта“ на Шулявці відкриває в галицькій чайній (Золотоустовська 1) школу з програмою вищої початкової. Запис відбувається від 6—8 веч. в галицькій чайній, шулявській чайній і в українській гімназії (Полева 105).

Школа для дорослих неграмотних. Товариство „Просвіта“ на Шулявці відкриває в шулявській чайній школу для дорослих неграмотних—безплатно. Запис відбувається від 6—8 год. веч. в шулявській чайній, галицькій чайній і в українській гімназії (Полева 105).

В науков. т-ві. 1) Засідання філологічної секції у неділю, 8 грудня, о 11 годній ранку в пом. Т-ва (В. Підвальна № 36). Продовження доклада проф. Сушицького про філологічні праці покійного Ів. М. Стеценка.

Засідання ради т-ва відбується о 12 з пол. годній ранку.

Начальник головного управління генерального штабу приймає усіх одвідувачів, прохачів і осіб, котрі не літають у головний управління генерального штабу—щоденно від 13 г. до 14 г. у головному управ. інв. генерального штабу—Вавкова 11.

Вийшли з друку

П'єси В. Товстоноса:

Жінка з голосом, жарт на 1 дію, вид. 2-е ціна 75 коп.

Дві ролі чоловічі і одна жіноча. День правди, комедія на 1 дію, вид. 3-е ціна 75 коп.

Чотири ролі чоловічі, чотири жіночі. Культурна місія, комедія жарт, вид. 2 е ціна 85 коп

Чотири ролі чоловічі і одна жіноча. Містерія, п'єса на 1 д., вид. 2 е ціна 75 коп.

Дві ролі чоловічі і одна жіноча. Замовляти в книгарні Т-ва „ДРУКАРЬ“, Київ, Хрещатик 50. 5-1383-4

Київська міська управа

оповіщає, що в базарному відділі

№ 11, о 10 год. ранку відбудуться останні торги (без переторжки) і роздача аренадаторам 1918 року міських лар в Бесарабському ярмарку ринкові з 1 січня 1919 р. по перше січня 1920 року для торгівлі, а власне:

А. ТОРГИ: 9 грудня 1918 року міські лари за №№ 1, 4, 7, 28 і 31 для продажу волового мяса сала, телятини, вбитих козлят і баранчяків.

Б. ТОРГИ: 10 грудня 1918 р. для продажу хліба й булок.

11 грудня 1918 р. для продажу битої птиці й дичини.

Увага: Тимчасова правительствена комісія по завідуванню справами місцевого самоуправління і господарства м. Києва по розгляданню бивших торгів по відділі на 1919 р. міських лар в Бесарабському ярмарку ринкові ВИРІШИЛА: затвердити торги на всі заторговані лари за внятком лар за №№ 1, 4, 7, 28, і 31. Лари, на котрі торги не відбулись, здати на 1919 рік без торгів по ціні, яка перебуває в 5 разів арешду шлягу 1918 року: в випадку одмови попередніх аренадаторів, прваначити торги.

Кімнату в українській родині, з електричністю, бажав би мати. Микольська 6 п. 9 Ковалевський тел. Міл. Шлях 31. 4-01242-1

Забудлена річотна книжка до кооперативу співробітників Міністерства Продовольчих Справ на ім'я Наталії Свідерської за № 1081. Прохач считати не дійсною. 1-01244-1

Потрібен Прикащик з рекомендацією РОДНЯ ТОРГОВЛЯ звертатись до контори Ярпенська № 10 од 10-1 год. 1-01245-1

Вийшла з друку нова книжка, видання дніпровського союзу споживчих союзів України: Е. Егоров. рахівниця для сільських споживчих товариств. 10 друкован аркушів. Ціна 12 гривень (6 крб.). Кооперативним установам, книгарням та складам звичайна знижка. Звертатись на адресу видавничого відділу ДНІПРОСОЮЗУ Київ, Інститутська. 4, кімн. 43.

Без завадки і накладного платові нікому не висилається. 3-1228-1

Негайно потрібні рахівничі по вільному найму до контори „Державного Вістника“ Зголошуватись від 10-4 г. враз з проханням до ст. бухгалтера контори, Хрещатик 38. 3-1428-2

Всеевропейський Кооператив. Видавничий Союз

5 вересня 1918 року відкрив власний книжний гуртовий склад. (Мар.-Влаговіщенська вул. № 102).

Замовлення приймаються на всі книжки, які мають на книжковому ринку. Кооперативним Товариствам і Союзам, а також Просвітам, Земствам і книгарням робиться звичайна книгарська знижка.

Замовлення виконуються негайно, по черзі їх поступлення. Разом з замовленням необхідно надіслати гроші, приблизно в 2 рази більше замовлення, а в крайньому разі не менше молочної вартості замовлення. На решту робиться накладна застава.

Замовлення і гроші прохачемо надіслати на адресу: Київ, Хрещатик № 41, пом. № 57. Всеукраїнському Інспективному Видавничому Союзові. Для розрахування і переведів грошей можна також користуватись Українбанком (Хрещатик № 27, біжучий рахунок Союзу № 622) і Союзбанком (Інститутська № 3, біжучий рахунок Союзу № 1831). 30-1074-23

ПЕРШЕ ПОВНЕ ЗІВРАННЯ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

під редакцією Богдана Левицького, в трьох томах

Том I. а) Про життя й твори Тараса Шевченка, монографія В. Левицького, з 83 малюнками; б) Кобзарь (до першого арешту) сторін. 544. важить 2 хунти 10 логів.

Том II. а) Кобзарь (від першого арешту), б) Варіанти.

Том III. а) Драматичні твори, б) проза, в) подорожжя, г) пояснення і др.

Все видання має бути закінчено до Різдва біжучого року.

Тех перший потував у продаж ціна 12 крб.

Склад видавця: Книгарні Т-ва „ДРУКАРЬ“. Київ, Хрещатик ч. 50. —1356-2

Малювальні твори Т. Шевченка в шести серіях:

1) Автопортрети 8 номерів ціна 2 крб. 50 коп.

2) Портрети 2 " " 50 "

3) Краєвиди з України 2 " " 50 "

4) Краєвиди із засланя 2 " " 50 "

5) Пейзажі про будного сина 2 " " 50 "

6) Річні малюнки 2 " " 50 "

Малюнки видані на гарному папері листівками і кожна серія підібрана в окремому конверті.

Видавничий Кооператив

„ГРОМАДСЬКА ДУМКА“

„Громадська Думка“ заснувалася для організації УКРАЇНСЬКОГО ПРВБИ а допомогти їй в Києві та на провінції.

Зацікавлені до значної участі в „Громадській Думці“ Українбанку, Дніпросоюзу, Союзбанку та інших кооперативних установ.

Цай 500 карб. Номер біжучого рахунка в „Українбанку“ 1174,—на який треба вносити паї.

Можна вносити також контори „Нової Радя“, т-ва Дружарь (Хрещатик 50).

Залишанні просити вносити паї.

Статут „Громадської Думки“ вже зареєстровано. 1113-4

ТЕЛЕГРАМИ.

(Об Українського Державного Телеграфного нсттва.)

Небезпека Петрограду.

ХАРЬКІВ, 3. В Харківській одержано „Свердлову Коммуну“, котра повідомляє, що Петроградіві загрожую небезпека з боку Фінляндії, де сподіваються висадки війська держав згоди.

Дезертирство.

ХАРЬКІВ, 3. „Правда“ переказує про ганебну втечу комісарів та робітників совітської власті. Газета вимагає рішучими заходами припинити дезертирство.

Матроси.

ХАРЬКІВ, 3. „Брянській Анархист“ повідомляє, що коли в Балтійське море придуть союзницькі кораблі то матроси зведуться.

Установчим зборам.

ХАРЬКІВ, 3. В совітських колах ширяться думка про передачу влади членам установчих зборів, коли б трапився настан на Росію.

Прокляття єпископа.

КАТЕРИНОДАР, 27. (Одержано поштою). Як повідомляють із Ставрополя кавказький архієпископ Агафодор разом з представниками Ставропольської адміністрації, громадських установ посла в Москву Совнаркомом телеграму, вимагаючи припинення дикунських учинків і знущання на народних святинях. Вікніці єпископ проклинає большевиків як зрадників.

Бійни в нетверезому вигляді.

РОСТОВ, 23. (Одержано поштою). Донський отаман видав наказ, у котрому заповідає про збільшення випадків бійок офіцерів в нетверезому вигляді.

Смерть худ Ридченкова.

РОСТОВ, 23. В Новочерпаську помер од туберкульоза художник Євмен Ридченков.

За кордоном.

Українські справи в освітленню членів Кубанської надзвичайної Ради. Серед членів Кубанської надзвичайної ради—до України і до справ українських—велике заінтересовання.

Обидва представники України, що вступали на Раді, офіційно—секретарь Українського посольства в Берліні і неофіційний—голова національного союзу п. Микола Левіцький були вітані Радою як найцільніші. Представникам цим відповідав голова Кубанського уряду, п. Вич Українському союзу.

Останні події, що трапились на Україні, були порушені в промові члена Ради, Д. Филімонова (брат отама-

на кубанського війська). П. Филімонов на засіданні Ради 24-ХІ між иншим заявив: „я хотів би щоб нарід українській почув що ми себто-кубанські казаки ніколи не підмо проти нього,

Литература, наука.

Нові видання:

Леопольд Красіковий. Геометрія в міністерстві земельних справ і меліораційній роботі на Україні. Київ 1918, друк. акц. т-ва М. Т. Корчак-Новицького, стор. 16. 80. ціни не зазначено.

Біблія на українському языкі. Нарис. написав В. Крижановський. Державна друкарня, стр. 8.

„Нова Школа“. Вийшла книга п'ята

Шукаю посаду друкарщині, про- даєць і вивр. С. Каган. 2-01243-1

Аматорські ціни плачу за всякого роду старовинні речі А. Я. ЗОЛОТНИЦЬКИЙ

Центральне Бюро передплати на всі українські газети і журнали, що раніш містились в помещанні Центральної Ради знов розпочало свою діяльність.

Нові книжки продаються в книгарні „ВСЕУВИТО“

- 1. Шапошников та Вальдов.—Збірник альгебрійних задач, ч. 1.—п. 8 карб. 2. О. Степанко.—Рідні Колоски, ч. II.

Потрібна переносна залізниця типу дековіла до 500 сажнів довжиною і до неї: 20 вагончиків, 3 поворотних круги, 2 стрілки та повний комплект шпал (дерев'яних або залізних) і решта приладдів за-для з'єднання частей.

Київська Міська Управа

доводить до відома домовласників м. Києва що по постанові Комісії 29 листопада н. р. ст. ст. затверджено наступне становище.

Машину одну або декілька ручну або приводну для вязки вовняних рукавичок бажають купити негайно.

Книгарня видавничого Т-ва „КРИНИЦЯ“

Відоусенко О.—„ВІНОК“ читанка П. Кошп. 6. опр.—15 гр. 50 ш. В оправі—20 гр.

Д-р Черняк, оспд, володаря для систем. лічення всякого роду полових хвороб. Вел. Житомирська 18, 9—2 та 5—9. 12—01199—5

ТОВАРИСТВО „ЧАС“ у КИЇВІ продовжує на 1918 рік видання й приймає передплату на місячний крата-бібліографічний часопис „КНИГАРЬ“

Всеукраїнський Кооперативний Видавничий Союз

- 1) Туган Барановський М. Кооперативний Ідеал. д. 1 гр. 30 ш. 2) Продукційні підприємства кооперативів з точки погляду кооперативної теорії. 1. 20 ш.

Лагодяться до друку: 1) Житєвський П. Про українські народні думи; 2) Житєвський П. Оповіді Котляревського та огляд української літератури.

6-й рік видання Приймається передплата на 1918 рік на щотижневий ілюстрований кооперативний часопис „КОМАШНЯ“

Вінницький союз споживчих товариств

Видавниче Т-во „СІЯЧ“ Черк. см., Олександрівська 104

Видавнича Спілка „КНИГОЗВІРНЯ“ Редакція й Контора Бессарабна 2 телес. 24-01. Миягара, Хрещатик 28.

Українське Мистецтво Під редакцією проф. Каменець-Подільського університету ШИРОЦЬКОГО.

Table with 3 columns: Item name, Price (carb. and sh.), and Quantity. Includes items like Ceramics, Painting, and Sewing.

1919 ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 РІК (другий рік видання) на двотижневий часопис сільсько-господарської кооперації „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1918 Р. НА ЖУРНАЛ „ШЛЯХ“

„ШЛЯХ“ орган незалежної думки Місячник літератури, мистецтва і громадського життя. Рік видання другий.